

زنده باد همبستگی و رزم مشترک کارگران سراسر جهان

رفقای کارگرا!

در آستانه اول ماه مه (۱۱ اردیبهشت) روز همبستگی و رزم مشترک کارگران تمام کشورهای جهان قرار داریم. اول ماه مه امسال در شرایطی فرارسیده است که تضاد میان قدرت‌های امپریالیست بر سر سلطه اقتصادی و سیاسی بر جهان به شدت حاد شده است. هم‌اکنون امپریالیسم روس و بلوک امپریالیستی اروپائی و آمریکائی بر سر سلطه بر اوکراین وارد جنگی شده‌اند که خطر گسترش و تبدیل آن به یک جنگ جهانی دیگر، این بار اما با کاربرد سلاح ویرانگر اتمی، بشریت را مورد تهدید جدی قرار داده است. میلیتاریسم بیش از هر زمان دیگر اوج گرفته است. تمام قدرت‌های امپریالیست جهان به سرعت در حال افزایش بودجه‌های نظامی و مجهز شدن به پیشرفته‌ترین سلاح‌های کشتار جمعی‌اند. بازار انحصارات تسلیحاتی رونق بی‌سابقه‌ای گرفته است. هزینه‌های نظامی سالانه دولت‌های سرمایه‌داری جهان، مدت‌هاست که از دو تریلیون دلار بسیار فراتر رفته است. پوشیده نیست که هزینه‌های سنگین رشد میلیتاریسم بر دوش کارگران و زحمتکشان قرار دارد و سطح معیشت آن‌ها را شدیداً تنزل داده است. اما مسئله به همین‌جا ختم نمی‌شود. تمام جهان سرمایه‌داری در یک بحران عمیق اقتصادی گرفتار است. حتی پیشرفته‌ترین و ثروتمندترین کشورهای سرمایه‌داری با یک رکود مزمن عمیق مواجه‌اند. در همین حال، بهای کالاهای مورد نیاز روزمره توده‌های زحمتکش در طول چند ماهی که از سال جاری میلادی می‌گذرد، ۵۰ تا ۱۰۰ درصد افزایش یافته و نرخ تورم در این کشورها رسماً حدود ده درصد اعلام شده است. نتیجه این بحران رکود-تورمی، افزایش بیکاری و تنزل سطح معیشت کارگران شاغل و فقر گسترده‌تر بوده است. بنابراین، به‌رغم بمباران تبلیغات شوونیستی، نژادپرستانه و جنگ‌طلبانه طبقات حاکم سرمایه‌دار در این کشورها به قصد فریب و تحکیم اسارت کارگران و زحمتکشان، تضاد میان کارگران و سرمایه‌داران در حال تشدید شدن است و به‌زودی موج مبارزه و اعتلای جنبش کارگری علیه جنگ و وخامت اوضاع مادی و معیشتی، سراسر جهان حتی پیشرفته‌ترین کشورهای سرمایه‌داری را فرا خواهد گرفت. تأثیر این جنگ و بحران اقتصادی بر کشورهای فقیرتر جهان با میلیاردها جمعیت، فاجعه‌بار خواهد بود و پی آمد آن فقر و بیکاری بی‌سابقه‌ای است که حتی به اذعان سازمان‌های بین‌المللی وابسته به بورژوازی جهانی، بار دیگر شورش‌ها و قیام‌ها این کشورها را که حلقه‌های ضعیف‌تر جهان سرمایه‌داری‌اند، فرا خواهد گرفت.

کارگران ایران نیز که زیر فشارهای متعدد ستم اقتصادی و سیاسی، استثمار بی‌رحمانه، سرکوب و بی حقوقی قرار دارند، اکنون چندین سال پیاپی است که به مبارزه‌ای پیگیرانه علیه نظم سرمایه‌داری حاکم بر ایران برخاسته‌اند. تعداد مواردی که کارگران به‌ویژه از سال ۹۶ در هر سال به اشکال متعددی از مبارزه روی آورده‌اند، در تمام جهان کمتر نمونه دارد. این مبارزات گاه به گاه رایج‌شده است که کارگران با طرح شعار نان، کار، آزادی، اداره شورایی بدیل خود را در برابر نظم ارتجاعی حاکم به میان کشیده‌اند. کارگران تنها در طول یک سال گذشته صدها اعتصاب، تجمع اعتراضی، مسدود ساختن جاده‌های بین‌المللی و تظاهرات برپا کردند.

تجمع و اعتصاب سراسری شاغلین رسمی نفت در بیست اردیبهشت در چندین شهر، اعتصاب و تجمع هزاران تن از کارکنان رسمی نفت در تهران و چندین شهر و مناطق عملیاتی و سکوهای دریایی در ۵ خرداد، اعتصاب سراسری کارگران پیمانی و پروژه‌ای نفت و گاز و پتروشیمی که از ۳۰ خرداد آغاز شد و بیش از دو ماه ادامه داشت، ده‌ها تجمع، راهپیمایی، تظاهرات و اعتصابی که دو ماه ادامه یافت توسط کارگران نیشکر هفت‌تپه برای لغو واگذاری شرکت به بخش خصوصی، اعتصاب و تجمع و ایجاد راه‌بندان و راهپیمایی ۱۴۰۰ کارگر معدن کرومیت آسمی نون منوجان در فروردین، اردیبهشت و آذرماه، اعتصاب و تجمع بیش از ۲۰۰۰ کارگر مجتمع مس سونگون ورزقان در اعتراض به احتمال واگذاری معدن به بخش خصوصی، اعتصاب یکپارچه و گسترده کارگران ۷ معدن زغال‌سنگ کرمان زیرپوشش بخش خصوصی در مهرماه و اعتصاب متحدانه ۲۵۰۰ کارگر معادن زغال‌سنگ زرنند، کوهبنان و راور کرمان زیرپوشش دولت در آبان ماه، تظاهرات خیابانی و تجمع اعتراضی کارگران گروه ملی فولاد با شعار "کارگران بیدارند از استثمار بیزارند"، تجمعات مکرر کارگران برق، تنها چند نمونه از مبارزات قهرمانانه کارگران در فاصله ماه مه ۱۴۰۰ تا به امروز است. این مبارزات بازتاب تشدید مبارزه طبقاتی و تلاش کارگران برای برانداختن نظم سرمایه‌داری حاکم است.

با این وجود، به رغم تمام مبارزاتی که کارگران در یک سال گذشته داشته و گاه در تحقق مطالبات خود پیروز شده‌اند، اما نه فقط شرایط معیشتی کارگران بهبود نیافته، بلکه وخیم‌تر هم شده است. استثمار کارگران تشدید شده است، دستمزد واقعی کارگران در نتیجه تورم افسارگسیخته مدام کاهش یافته و هم‌اکنون اکثریت بزرگ کارگران در زیر خط فقر زندگی می‌کنند. در همین حال، در نتیجه ادامه و تعمیق بحران اقتصادی ده‌ها هزار کارگر شغل خود را از دست داده و به ارتش میلیونی بیکاران پیوسته‌اند. رژیم ارتجاعی پاسدار نظم سرمایه‌داری که هیچ راه‌حلی برای بحران‌های عمیق اقتصادی-اجتماعی و سیاسی جامعه ایران و پاسخ به مطالبات کارگران و توده‌های زحمتکش مردم ایران ندارد، بر شدت سرکوب و اختناق افزوده و به دفعات نیروی سرکوبگر پلیس را به مقابله با اعتراضات کارگران گسیل کرده است. گروهی از فعالان کارگری را اخراج و حتی به حبس محکوم کرده است. تمام این واقعیت‌ها به وضوح نشان می‌دهند که راه نجاتی برای کارگران از عواقب فاجعه‌بار نظم سرمایه‌داری حاکم و دولت دینی استبدادی پاسدار نظم سرمایه‌داری جز تشدید مبارزه برای سرنگونی این نظم ارتجاعی وجود ندارد.

اما تجربه به وضوح نشان داده است که اگر رژیم به رغم مبارزات پیگیرانه کارگران و زحمتکشان ایران توانسته به حیات ننگین خود ادامه دهد، ضعف تشکل و آگاهی کارگران است. طبقه کارگر فاقد تشکل‌های سراسری است. مبارزات کارگران به رغم این که گاه در رشته‌های معین به شکلی سراسری رخ داده، عموماً جدا از یکدیگر و پراکنده‌اند. باید برای غلبه بر این ضعف تلاش نمود. باید به مبارزه شکلی سراسری داد. این وظیفه‌ای بزرگ بر دوش بخش پیشرو و آگاه جنبش کارگری، فعالان و سازمان‌های کمونیست است. باید در تمام کارخانه‌ها و مؤسسات تولیدی و خدماتی کمیته‌های مخفی کارخانه و اعتصاب را ایجاد و گسترش داد. باید برای ایجاد کمیته‌های هماهنگی میان مبارزات کارخانه‌ها و رشته‌های مختلف و تبدیل مبارزات به مبارزه‌ای سراسری تلاش نمود. باید برای برپائی اعتصاب عمومی و سرتاسری سیاسی که پیش‌شرط سرنگونی طبقه سرمایه‌دار حاکم و تأمین هژمونی طبقه کارگر در جنبش انقلابی برای سرنگونی جمهوری اسلامی است، تلاش نمود. طبقه کارگر فقط برای تحقق مطالبات و اهداف خود نیاز به یک انقلاب اجتماعی ندارد. نجات عموم توده‌های زحمتکش مردم ایران از ستمگری‌های جمهوری اسلامی و نظم ستمگرانه حاکم در گرو برپائی انقلابی است که نیروی محرکه و رهبر آن طبقه کارگر ایران است.

رفقای کارگر!

اول ماه مه را در همبستگی با کارگران سراسر جهان دست از کار بکشیم و با برپائی تجمع‌ها و تظاهرات، این روز را به نقطه عطفی برای سرنگونی نظم سرمایه‌داری حاکم تبدیل کنیم.

سازمان فدائیان (اقلیت) اول ماه مه روز همبستگی بین‌المللی کارگران جهان را به طبقه کارگر تبریک می‌گوید و سالی سرشار از مبارزه و پیروزی را برای برپائی یک انقلاب کارگری و استقرار نظامی سوسیالیستی که تنها راه نجات کارگران است، آرزو می‌کند.

زنده باد اول ماه مه روز همبستگی و رزم جهانی کارگران تمام کشورهای جهان

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی- برقرار باد حکومت شورایی

نابود باد نظام سرمایه‌داری

زنده باد آزادی- زنده باد سوسیالیسم

سازمان فدائیان (اقلیت)

اردیبهشت‌ماه ۱۴۰۱

کار، نان، آزادی – حکومت شورایی